

ben geçerken sanki
tam o sırada oturmuşsun bir masada
vişneler çürümüş kazağınla
    papatya soyunurken çaresiz
    mazgala düşüyordu beyaz yaprakları bir bir
elinde sigaran
diğerinde bensiz bir roman
    peşlerinde yağmur
kahramanı karşında
söyleyemediklerimi söylüyordu
    olacaklar belliydi ta baştan
    hiç şansım olmadı şaştırmaya